

המקש

1. תלמוד בבלי מסכת Baba בתרא דף עג/ב

אמר ל' תא אחוי לך מתי מדבר אזי חוויתינו ודמותו כמאן דמברשי וגו' אפרקייד והוה זקייפא ברכיה חד מיניו ועייל טיעיא תותי ברכיה כי רכיב גמלא זוקיפא רומחיה ולא נגע בה. פסקי חזא קרנא זתכלתא חד מיניו ולא הוה מסתagi לו. אמר ל' דלמא שקלת מידי מיניו אהדריה דגמירי דמאן דשקייל מידי מיניו לא מסתagi לה. אזי אהדרתיה והדר מסתagi לו. כי אתה לקמיה דרבנן אמר לו: "יכל אבא חمرا וככל בר בר חנה סיכסא. لماי הלכתא? עבדת הци למידע אי כבית שמאי אי כבית הלוי איבעי לך למימני חוטין ולמיימני חוליות".

רשביים בא בתרא דף עד/א

ונגו אפרקייד - שהוו שוכבון בנימים צחובות כשתווין יין: אפרקייד - פניו מעלה שיפנייש בלעיז:

שקליל קרנא - כף הטלית להביאו לגבני חכמים למדום ממענו דין ציצית אי כב"ש אי כב"ה כדלקמן: ולא הוה מסתagi לו - בהמות שהיינו רוכבון לא היו יכולון לילך:

כל אבא חمرا - רבבה בר בר חנה היינו רבבי אבא בר חנה וכמו כן רבينا כמו רב אבינה: חمرا - כלומר שוטה כחמור:

סיכסא - שוטה כדארמיין בחלק (סנڌדרין דף ק) עבדזון סייסן:

למאי הלכתא - פסקת ליה משום דברית למיחוזי אי הלכה כב"ש דפלייגי במסכת מנחות (דף מא) דת"ר כמה חוטין הוא נוטן ב"ש אומרים ארבעה וbeit היל אומרם שלשה וכמה תהא מושלשת כי איבעי לך למימני חוטין וחוליות - מקמי דתיהדריה ותיתוי ותימא לו:

2. ספר חדשיש חלק שלישי עמוד צו - מסכת Baba בתרא

והוי זקייפא בילכיה חדח מיניהו, להורות על המעליה הרמה והנשאה שלהם שהוו נבדלים במלתנם מכל הדורות האלו. שכבר אמרנו לך כי היה דור הזה מיוחד שאינו שיקץ כל לדור זהה, ובאו עתה לומר לא הו שמי מתחפלים הדורות ביתר ובמעט, שתמצא דור אחד יותר במעלה מדור אחר, דבר זה אינו, רק הו נבדלים לגמר כמו שני דברים שאינם שייכים זה לזה. ותמצא מבואר שאף מאכליהם היה שלא כדרך שאר הדורות וכן בגדיהם וכמו שאמר הכתוב שמלתך לא בטל למעליק וגומר, נמצא שמיוחדים הם בכל

3. תוספות על ב"ב קיט, ב

...ומעשה המקושש היה בתחילת ארבעים מיד אחר מעשה מרגלים דאמר במדרשו דלשם שמים נתקוין שהוו אומרים ישראל כיוון שנגזר עליהם שלא ליכנס לארץ מעשה מרגלים שוב אין מחוביין במצב עמד וחילל שבת כדי שיהריג ויראו אחרים ולא נשאו עוד סוף ארבעים שנה כדמוכקי קראי:

גא. רשיי על בראשית פרק לט פסוק א
(א) ויסוף הורד - חזר לענין ראשון אלא שהפסיק בו כדי לסייעו של יהודה למכירתו של יוסף לומר לך שבשבילו הורידותו מגודלו. ועוד כדי לסייעו של פוטיפר למעשה תמר לומר לך מה זו לשם שמיים אף זו לשם שמיים שראתה באצטולוגין שללה שעמידה להעמיד בנים ממנה ואינה יודעת אם ממשה אמת מבתה:
בב. שפט החים ב (הרב פרידלנדר-MSGICH פונבז')

חטא אדה"ר - עבירה לשמה – הגזלת הבחירה

אדה"ר ע"י אכילת עץ הדעת רצה להכנס בקרבו את ההשפה הרוחנית של פרגע עץ הדעת – שהוא ידיעת טוב ורע, שע"י כך תגדל בו עבותה הבחירה בין הטוב והרע. כאמור, ככל מטרת הבריאה והשתלשות מגביה מרווחים עד הבריאה הגשמית והחומרית, כדי לחת אפשרות לעבותה הבחירה בין הטוב והרע, ע"י عمل האדם להידבק בטוב ולהפוך את החושך – הרע – לאור.

8. עין ליקוטי תורה להארץ"ל פר' בראשית, ובלש"ז (דרושים עולט התהו ענף

כ' ס"א ושם עמ' (291).

אמונה ובחירה בפרידלנדר, חיים בן משה (4) עמ"ד מס 201 הוסיף ע"י תוכנת אוצר החכמה

3ג. ע"ז ד,ב

ואמר רבינו יהושע בן לוי לא עשו ישראל את העגל אלא לייתן פתחון מה לבני תשובה שטאמר מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותו כל הימים וגוי והיינו דאמר רבינו יוחנן מושום רבינו יוחאי לא דוד ראוי לאוותו מעשה ולא ישראל ראוין לאוותו מעשה לא דוד ראוי לאוותו מעשה דכתיב ולבוי חלל בקרבי ולא ישראאל ראוין לאוותו מעשה דכתיב מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותו כל הימים אלא למה עשו? לומר לך שם חטא ייחיד אומרים לו כל' אצל ייחיד ואם חטא צבור אומרים (לו כל') [להו לנו] אצל צבור.

4. ע"יר ב,ד

כל הכתובים קודש ושירות-השלים קודשים... מה נזכרים הם הגמדים, בעלי עיניהם טרוטות, הזוחלים סביב לשדרת-האבנים התחרתונה של מגדל עופל, ורושמים את קומתו, אשרلعب תגיג, רק כדי פשיטת ידם הקטנה ומעוף עיניהם, שדוק ותבלול שמועליה מצור. ואם מראש מגדל עופל יוגד להם, שרואים את הכוכב, מלא הود ויפעה, מיד יחלטו כמה נМОך הוא הכוכב הנחדר.